

## [Hauch.]

været knyttet nærmere til det foregaaende, end Tilfældet er; det burde have staaet sammen med 2det Stykke uden Ophold. I øvrigt er jeg noget betænkelig ved § 6, Stk. 2. Denne Bestemmelse lyder:

„Det paahviler Skovtilsynet at drage Omsorg for, at Løvtræskove ingen Steder i Landet, hvor der nu findes saadanne, udryddes, selv om Jordbunden ikke fuldt ud skulde egne sig til saadan Drift.“

Det forekommer mig, at man her er ved at gribe ind paa et Omraade, som kan være farligt, og jeg vil gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, om Bestemmelsen er saadan at forstaa, at Skovnævnet kan hindre en Forandring. Kan Skovnævnet forhindre en Mand, der ejer et Løvskovsareal, som imidlertid bedre vilde egne sig til Naaleskov, i at udnytte sit Areal til Skov og saaledes under visse Omstændigheder paaføre ham en Udgift? Dersom det er Tilfældet, forekommer det mig, at Bestemmelsen rent ejendomsrættigt set kan være noget tvivlsom, og Tvivlen forøges i høj Grad, naar man ser, hvad der staaar i 3die Stykke:

„Hvor Overenskomst mellem Skovtilsynet og Ejeren ikke opnaas, indankes Sagen for Skovnævnet, der efter Forhandling med Fredningsnævnet“ — man skylder altsaa Fredningsnævnet ind her — „træffer Afgørelse i Sagen ogsaa under Hensyn til en formaalstjenlig Drift af det paagældende Skovstykke.“

Jeg vil gerne have Lejlighed til at høre enten her i Salen eller i Udvalget, hvor Ministeren jo vil komme til Stede, hvordan det skal forstaaes. Thi hvis Bestemmelsen skal forstaaes saaledes, som jeg har opfattet den, synes jeg, at det Indgreb, man her vil gøre, er noget for kraftigt.

Jeg gaar derefter til § 11. Her beskæftiger man sig med Spørgsmaalet om, hvordan man har at forholde sig i de første 10 Aar efter, at den nye Ejer har overtaget et Skovareal af den Art, som omhandles i Paragraffen. Den Tankegang, der ligger til Grund for Bestemmelsen om, at den nye Ejer skal være forpligtet til at rette sig efter Tilsynet i de første Aar, er god og rimelig og svarer jo til Bestemmelser, vi har kendt tidligere, Bestemmelser, som — det tror jeg at turde sige — i højere Grad end noget andet har bidraget til at bevare vore Skove herhjemme. Det kan saamænd være skralt nok endda, men efter min Opfattelse vilde der være gaaget meget mere til, dersom man ikke havde haft disse Bestemmelser. Jeg er imidlertid bange for, at den Form,

man har givet § 11, med Henviisning til § 6, vil medføre, at man i Virkeligheden ikke bliver i Stand til at hindre en alt for stærk Hugst af en Spekulant, som erhverver en saadan Skov. For hvad staaar der videre i Paragraffen?

„Yderligere Hugst er tilladt, naar Skovtilsynet giver Attest for, at den paatænkte Hugst ikke strider mod Bestemmelserne i § 6 om god Skovdrift, og at Kulturarbejder, som Ejeren maatte være pligtig at udføre i Henhold til § 6, ikke henligger udførte.“

Jeg er meget bange for, at det, man har tilsigtet her, i Virkeligheden ikke fuldt ud kan ske Fyldest, og jeg vilde have fundet det naturligt, om man havde foretaget en Ændring. Man kan i den Henseende gaa to Veje, som jeg gerne vil have Lov til at drøfte med den højtærede Landbrugsminister i Udvalget. Man kan enten gaa den Vej, at Ordet „om“ i trediesidste Linie af § 11, 1ste Stykke, slettes, saa der kommer til at staa: „Hugst ikke strider mod Bestemmelserne i § 6 og god Skovdrift“ i Stedet for „om god Skovdrift“, eller man kunde, hvad jeg i Virkeligheden vilde anse for bedre, helt stryge Henviisningen til Bestemmelserne i § 6, saaledes at der kom til at staa: „Yderligere Hugst er tilladt, naar Skovtilsynet giver Attest for, at den paatænkte Hugst ikke strider mod almindelig god Skovdrift.“

Jeg skulde tage meget fejl, om det ikke er et Spørgsmaal, der har været Genstand for mange Drøftelser og mange Overvejelser. Saa meget mere overraskende er det for mig at se, at Bestemmelsen har faaet den Form, som den har faaet her, og jeg er noget bange for, at Affattelsen ikke helt falder sammen med Ønsker, som en ikke ringe Del af de Folk, der har haft med dette Lovforslag at gøre, har næret med Hensyn til denne. Der er altsaa her et Sted, hvor jeg mener, der er Grundlag for Overvejelser om Indførelse af en virkelig Ændring.

Saa kommer jeg til § 17 og den dertil knyttede § 18, som rummer Mulighed for, at Straffe kan ikendes i Form af Bøder til Statskassen. Hvad staaar der i § 17? Ja, den er saa lidet omfattende, at det ikke kan volde stort Besvær at stifte Bekendtskab med hele Indholdet. Der staaar: „Paa træbevoksede Arealer i Fredskov er det forbudt at lade Heste, Køer og Ungkvæg græsse i løs Drift“, og saa tilføjes der noget om, at Skovtilsynet dog kan give Tilladelse til Græsning paa saadanne Arealer. Jeg vil gerne gøre den højtærede Landbrugsminister opmærksom paa, at efter dette er det ikke forbudt at tøjre Kreaturer i Skoven,